

Табела 5.1 Спецификација предмета на студијском програму докторских студиј

Назив предмета: Безбедност у ванредним ситуацијама		
Наставник или наставници: Самед Каровић /Милован Трбојевић/Синиша Домазет		
Статус предмета: Изборни		
Број ЕСПБ: 15		
Услов: Нема		
Циљ предмета Сагледавање значаја предузимања превенције безбедносних мера на спречавања и борби у ситуацијама проглашених ванредних ситуација изазваних различитим узроцима, како природним тако техничко-технолошким несрећама и последицама рата.		
Исход предмета Знања о актуелном изазовима, ризицима и претњи безбедности земље, ванредним ситуацијама, менаџменту ванредних ситуација, њиховој међузависности, као и аспектима јачања безбедности и одбрамбеног организовања свих сегмената друштва.		
Садржај предмета <i>Теоријска настава - предавања</i> а) Ванредне ситуације (изазови, ризици и претње по безбедност, цивилни и војни аспекти безбедности, појам, класификација и експланација ванредних ситуација); б) Организација система безбедности у ванредним ситуацијама (законодавни оквир, стратегијски оквир, улога извршних органа власти, улога локалне самоуправе, сарадња и координација као део управљања ванредним ситуацијама) в) Модели ангажовања безбедносних снага у ванредним ситуацијама (природне несреће, техничко-технолошке несреће и акциденти изазвани људским фактором, заштита критичне инфраструктуре). <i>Практична настава - вежбе</i> Моделовање и практично решавање употребе снага безбедности у различитим ванредним ситуацијама.		
Препоручена литература а) Обавезна 1. Каровић, С. (2015). Кризни менаџмент. Београд: Медија центар "ОДБРАНА", стр. 180-205. 2. Млађан, Д. (2015). Безбедност у ванредним ситуацијама. Београд: Криминалистичко-полицијска академија 3. Каровић, С., Домазет, С. (2019). Функционисање локалне самоуправе у ванредним ситуацијама (монографија). Сремска Каменица: Универзитет Едуконс. б) Допунска 1. Crocker C. A., Hampson F. O. Aall P. (2001). Turbulent peace-the challenges of managing international conflict“, USIP, Washington D.C.. 2. Horlock – Jones T. (1990). The Nature of Disasters. Лондон: The Journal of the Institute of Civil Defence.		
Број часова активне наставе: 10	Теоријска настава: 4	Самостални истраживачки рад: 6
Методe извођења наставе Настава се одвија кроз предавања, разговоре и дискусије. Током реализације предмета студент је обавезан да изради један семинарски рад. Провера знања врши се путем усменог испита. Услов за излазак на испит је успешно одбрањен семинарски рад.		
Оцена знања (максимални број поена 100) Активност на настави (10), семинарски рад (50), усмени испит (40).		

Назив предмета: Безбедност животне средине		
Наставник или наставници: Изток Подбрегар/Данка Радић		
Статус предмета: Изборни		
Број ЕСПБ: 15		
Услов: нема		
Циљ предмета Основни циљ предмета је упознавање студената са аспектима безбедности животне средине, који су у директној и индиректној вези са степеном развоја система безбедности, као и постизање адекватних компетенција и вештина из наведене области.		
Исход предмета Оспособљавање студената за самосталан научни и истраживачки рад, практичну примену савремених метода, као и усвајање мултидисциплинарног приступа у решавању основних проблема везаних за безбедност животне средине, који значајно угрожавају становништво, материјална и културна добра, затим процене еколошких ризика, процес процене истог, контроле и документовања процеса процене ризика и националне и међународне стандарде, који се у ове сврхе користе.		
Садржај предмета Теоријска настава - предавања 1. Основни појмови, историјат и дефинисање проблема и предмета изучавања; 2. Људска и еколошка безбедност; 3. Основна класификација еколошких ризика; 4. Порекло еколошких ризика у животној средини; 5. Систематски мониторинг праћења еколошких ризика у животној средини; 6. Квантитативне методе у процени ризика; 7. Квалитативне методе у процени ризика. 8. Национални стандард за процену ризика. 9. Међународни стандард за процену ризика. 10. Загађење животне средине. 11. Идентификација проблема и преузимање превентивних и оперативних мера у циљу заштите животне средине. 12. Примена савремених метода у заштити животне средине. 13. Примена политика заштите животне средине у циљу елиминисања еколошких ризика, који негативно утичу на националну безбедност. 14. Управљање пројектима и иновацијама у систему безбедности животне средине; 15. Изазови еколошке безбедности у будућности. Практична настава - вежбе Вежбе се реализују преко смосталног истраживачког рада. Преглед и коришћење релевантне научне литературе. Презентација могућности примене софтверских метода за предвиђање, мониторинг и реаговање у случајевима еколошких криза.		
Препоручена литература а) Обавезна 1. Александра Љуштина (2012). Еколошка безбедност. Криминалистичко-полицијски универзитет, Земун. 2. Весела Радовић (2013). Безбедност животне средине – евалуација и савремени приступи. Универзитет Едуколс, Сремска Каменица. б) Допунска 1. Милица Бошковић (2010). Нове технологије и еколошка безбедност. Факултет безбедности, Београд. 2. Амелија Ђорђевић, Владица Стевановић (2020). Еколошки ризик. Универзитет у Нишу. 3. Група аутора (2011). Водичи кроз ЕУ политике – животна средина. Европски покрет у Србији, Београд. 4. Peter Hough (2021). Environmental security: An introduction. Routledge. 5. John M.Lanicci, Elisabeth H. Murray, JamesD. Ramsay (2019). Environmental security: concept, challenges and case studies. The University of Chicago Press, USA. 6. Harlan Koff, Carmen Maganda (2018). Environmental Security in Transnational Contexts: What Relevance for Regional Human Security Regimes? Routledge.		
Број часова активне наставе: 10	Теоријска настава: 4	Практична настава: 6
Методe извођења наставе Настава се реализује кроз предавања, вежбе, семинаре, дискусије, радионице, консултације и израду семинарског рада. Акцент у настави је на самосталном истраживачком раду студената.		
Оцена знања (максимални број поена 100) Оцењивање знања се формира на основу оцене самосталног истраживачког рада (50) и на основу ицене на усменом испиту (50).		

Назив предмета: Интегрисани системи безбедности		
Наставник или наставници: Хајрадин Раадончић/ Изток Подбрегар/Мирослав Бјеговић		
Статус предмета: Изборни		
Број ЕСПБ: 15		
Услов: Нема		
Циљ предмета <p>Стицање свеобухватних знања о теоријско-методолошким, политичким и нормативним постулатима на којима почивају савремени системи безбедности, уз разумевање нарастајуће теоријске и научне дебате о безбедносним појавама. Разумевање и тумачење различитих теоријских приступа у изучавању фрагментарних подручја безбедности и њихових импликација на безбедносну политику и праксу.</p>		
Исход предмета <p>Знања и способности за истраживање и анализу разних теоријско-методолошких перспектива изучавања безбедности, докторанди ће моћи да процењују предности и ограничења сваког појединачног приступа у односу на безбедносне творевине и процесе материјализоване у институцијама система безбедности. Стечена знања ће представљати основ за развијање компетенција за прогностичке анализе у пракси, од значаја за креирање безбедносне праксе путем политике и стратегије безбедности и решавање научних проблема из домена појава у безбедности.</p>		
Садржај предмета <p><i>Теоријска настава – предавања</i></p> <p>Референтна подручја безбедности као легитимно истраживачко поље студија безбедности (појам, елементи, карактеристике, компоненте, правно уређивање, носиоци, субјекти, послови и контрола система безбедности. Појмовно одређење и класификација интегралне безбедности. Теоријска схватања интегралне безбедности. Унутрашња безбедност. Индивидуална безбедност. Социјетална безбедност. Национална безбедност. Међународна безбедност. Регионална безбедност. Глобална безбедност. Колективна безбедност. Заједничка безбедност. Кооперативна безбедност. Субјекти безбедности (конвенционални, неконвенционални и сублиментарни).</p> <p><i>Практична настава – вежбе</i></p> <p>Примена теорије организације и теорије система на анализу националних система безбедности као организационих система; референтни теоријско-методолошки оквири за упоредну анализу система безбедности; примена принципа системског мишљења у обликовању стратешког мишљења доносилаца одлука у интегрисаним системима безбедности.</p>		
Препоручена литература а) Обавезна <ol style="list-style-type: none"> 1. Миодраг Гордић, Неђо Даниловић, Срђан Благојевић (2016). Савремени системи безбедности. Завод за уџбенике, Београд. 2. Зоран Кековић, Иванм Димитријевић (2017). Системи безбедности: са системом безбедности Републике Србије. Факултет безбедности, Београд. б) Допунска <ol style="list-style-type: none"> 1. Бодин Миленко (2017). Национална безбедност. Завод за уџбенике, Београд. 2. Филип Ејдус (2017). Међународна безбедност: теорије, сектори и нивои. Факултет политичких наука и Чигоја штампа, Београд. 3. Љубомир Стајић, Иван Р. Димитријевић, Невена Шекарић (2018). Корпоративна безбедност. Факултет безбедности, Београд. 4. Ивица Љ. Ђорђевић (2013). Људска безбедност – глобални контекст и примена у Србији. Факултет безбедности, Београд. 5. Thomas L.Norman (2014). Integrated Security Systems Design, 2nd Edition, Butterworth-Heinemann. 6. Benjamin Miller (2017). International and Regional Security: The Causes of War and Peace. Routledge. 		
Број часова активне наставе: 10	Теоријска настава: 4	Самосталн истраживачки рад: 6
Методе извођења наставе <p>Предавања и дискусију по свакој теми теоријске наставе. Провера знања се врши кроз један колоквијум и израду семинарског рада. Завршни усмени испит.</p>		
Оцена знања (максимални број поена 100): <p>Колоквијум (30), семинарски рад (30), завршни испит (40).</p>		

Назив предмета: Колективни системи безбедности		
Наставник или наставници: Хајрадин Радончић/Изток Подбрегар/		
Статус предмета: Изборни		
Број ЕСПБ: 15		
Услов: Нема		
Циљ предмета Циљ изучавања предмета је стицање свеобухватних знања о теоријско-методолошким, политичким и нормативним постулатима на којима почивају колективни систем безбедности, уз разумевање нарастајуће теоријске и научне дебате о безбедносним појавама. Разумевање и тумачење различитих теоријских приступа у изучавању фрагментарних подручја колективног система безбедности и њихових импликација на безбедносну политику и праксу.		
Исход предмета Стицањем знања и способности за истраживање и анализу разних теоријско-методолошких перспектива изучавања колективног система безбедности, студенти ће моћи да процењују предности и ограничења сваког појединачног приступа у односу на безбедносне творевине и процесе материјализоване у институцијама колективног система безбедности. Сечена знања ће представљати основ за развијање компетенција за прогностичке анализе у пракси, од значаја за креирање колективног система безбедносне праксе путем политике и стратегије безбедности.		
Садржај предмета <i>Теоријска настава – предавања</i> Светски безбедносни поредак (УН). Европски безбедносни поредак (ОЕБС, НАТО, НАТО / Програм Партнерство за мир (ПЗМ). Западноевропски војни савез (WEU). Нови европски безбедносни и одбрамбени идентитет. Безбедносна структура ЕУ. Европска стратегија безбедности. Регионални безбедносни аранжмани. Модели регионалне безбедности. Безбедносно окружење и безбедносни аранжмани југоисточне Европе. Србија у европском и светском безбедносном поретку. Проблеми безбедности у XXI веку. <i>Практична настава – вежбе</i> Примена теорије организације и теорије система на анализу националних система безбедности као организационих система; референтни теоријско-методолошки оквири за упоредну анализу националног система безбедности; примена принципа системског мишљења у обликовању стратешког мишљења доносилаца одлука у националном систему безбедности.		
Препоручена литература а) Обавезна 1. Игор С. Новаковић (2019). Стална неутралност у Европи у постхладноратовском периоду. Институт за европске студије, Београд. 2. Мирослав Глишић (2012). Заједница безбедности у региону ОЕБС-а. Медија центар Одбрана, Београд. 3. Драган Ђукановић (2020). Балкан на постхладноратовском раскршћу. Службени гласник, Београд. б) Допунска 1. Мојашевић Марко (2014). Делатност ОЕБС-а у оквиру војно-политичке димензије безбедности Републике Себије. Завод за уџбенике, Београд. 2. Милован Суботић (2020). Асиметричне форме угрожавања безбедности на примеру Југоисточне Европе. Медија центар Одбрана, Београд. 3. Партнерство за мир – презентациони документ (2017). Република Србија, Министарство одбране. http://www.mod.gov.rs/multimedia/file/staticki_sadrzaj/mvs/Prezentacioni_dokument.pdf 4. Партнерство за мир – Водич (2010). Центар за међународне и безбедносне послове, Београд. 5. Richard L. Kugler (2012). Policy Analysis in National Security Affairs: New Methods for a New Era. Createspace Independent Publishing Platform. 6. Stanley R. Sloan (2016). Defense of the West: NATO, the European Union and the transatlantic bargain. Manchester University Press, UK.		
Број часова активне наставе: 10	Теоријска настава: 4	Самосталн истраживачки рад: 6
Методе извођења наставе Предавања и дискусију по свакој теми теоријске наставе. Провера знања се врши кроз један колоквијум и израду семинарског рада. Завршни испит се састоји од усменог испита.		
Оцена знања (максимални број поена 100): Колоквијум (30), семинарски рад (30), завршни испит (40).		

Назив предмета: Израда и одбрана пројекта докторске дисертације		
Наставник или наставници: Самед Каровић/Елизабета Ристановић/Мирослава Филиповић		
Статус предмета: Обавезни		
Број ЕСПБ: 5		
Услов: Самосталан истраживачки рад на изради докторске дисертације		
Циљ предмета		
<p>Припрема студента за самосталан истраживачки рад на изради докторске дисертације, па се пројекат може посматрати као прва фаза израде докторске дисертације. Уз помоћ ментора, студент се припрема да, уз овладање потребним научно-истраживачким методама и инструментаријем, и уз примену током студија стечених обимних и дубоких научно-стручних и стручно-апликативних знања, уочи конкретан актуелан проблем, постави и изложи план његовог решавања.</p>		
Исход предмета		
<p>Студент је оспособљен за самосталан истраживачки рад у изборном подручју. Оспособљен је да пронађе расположиву и доступну научну литературу, да је анализира и да приреди упоредни преглед постојећих приступа и решења. Оспособљен је да постави сопствена мерила за критичку евалуацију постојећих решења и да у том смислу уочи предности и мане таквих решења. Оспособљен је да на основу претходне анализе уочи актуелан проблем у изучаваној ужој научној области за који верује може да током самосталног истраживачког рада пружи значајне научне доприносе. Способан је да опише форму очекиваног научног доприноса, изложи полазне хипотезе и очекиване научне резултате. Такође, способан је да наведе основне методе истраживања које ће користити при решавању постављеног проблема и образложи њихов избор, наведе план истраживања са предвиђеном динамиком реализације, наведе оквирни садржај рада као приказа резултата истраживања и наведе литературу коју ће користити у истраживању.</p>		
Садржај предмета		
<p>Студент бира ментора и уз његову активну подршку спроводи СИР у лабораторији или истраживачком центру Универзитета. Студент истражује проблем који је предмет његовог интересовања. Конкретан садржај рада зависи од одабраног изборног подручја. Пројекат на докторским студијама треба бити структуриран тако да студент: покаже обимно знање и дубоко разумевање проблема у делу студијског подручја које је изучавао на докторским студијама, тако што ће на основу шире литературе дати свеобухватан преглед уочених проблема у датој ужој научној области, као и познате начине решавања ових проблема; пружи сопствени критички осврт на представљање описаних проблема и решења; идентификује актуелан проблем, или проблеме, у ужој научној области за које би извео самостална истраживања и циљеве које би желео тим истраживањима да оствари; изложи форму очекиваног научног доприноса (нов модел, нова техника, нов приступ,...); изложи полазне хипотезе и очекиване научне резултате; наведе основне методе истраживања које ће користити при решавању постављеног проблема и образложи њихов избор; наведе план истраживања фазе истраживања, коришћење метода истраживања у појединим аспектима истраживања) са предвиђеном динамиком реализације; наведе оквирни садржај рада као приказа резултата истраживања; наведе литературу коју ће користити у истраживању.</p>		
Препоручена литература		
Број часова активне наставе: 6	Теоријска настава: 4	Самостални истраживачки рад: 2
Методe извођења наставe		
<p>Правилник о докторским студијама Универзитета ЕДУКОНС детаљно садржи поступак пријаве, тока израде и одбране пројекта. Након консултација са потенцијалним ментором кандидат пријављује ширу тему истраживања Већу Универзитета. Веће оцењује погодност теме и одређује ментора. Након што се одобри тема, студент у лабораторији или истраживачком центру истражује тему уз помоћ ментора, при чему је обавезан да користи и литературу коју му је назначио ментор. Периодично у консултацијама са ментором проверава напредовање студента и по потреби га додатно усмерава. Студент по потреби врши и одређена мерења, испитивања или статистичку обраду података. Израђени пројекат се брани пред комисијом коју одређује Веће након извештаја ментора да је пројекат завршен. Одбрањен пројекат је услов за пријаву докторске дисертације.</p>		
Оцена знања (максимални број поена 100): Израда пројекта (50), одбрана пројекта (50).		

Назив предмета: Глобализација
Наставник: Мирослава Филиповић
Статус предмета: Изборни
Број ЕСПБ: 15
Услов: Нема
Циљ предмета Предмет даје кратак преглед традиционалних и савремених теорија међународних односа, као и узрока, чинилаца и законитости међународних односа. Поред тога, обрађује се концепт светске политике, њених актера и манифестација. Такође, предмет истражује чиниоце и показатеље процеса глобализације, аспеката глобализације и њеног утицаја на светску политику. Посебно се изучава спона између теорије и реалног стања међународних односа у савременом свету.
Исход предмета СТИЦАЊЕ продубљених знања и компетенција у погледу праћења и разумевања појава у домену међународних односа уопште, а посебно глобализације и светске политике. Поред тога, стичу се и знања о узрочно-последичним везама између појава на националном и међународном нивоу, креирања и имплементације агенде светске политике, посебно везано за проблеме сукоба, економских и еколошких проблема, развоја, реформе међународних институција, итд. Изучавање овог предмета ће допринети развијању вештина као што су тумачење и коришћење података, квалитативне анализе, итд.
Садржај предмета Теоријска настава 1. Појам науке о међународним односима, 2. Природа науке о међународним односима, 3. Светска политика и светско друштво, 4. Теорије међународних односа и светске политике, 5. Чиниоци међународних односа, 6. Глобализација - узроци и манифестације, 7. Економска глобализација 8. Политичка глобализација 9. Социјална глобализација 10. Међузависност и глобализација, 11. Субјекти међународних односа (међународна заједница, државе, међународне организације, међународне недржавне организације, приватни актери), 12. УН, НАТО, ОЕБС 13. Актери светске политике 14. Развој агенде светске политике 15. Будућност међународних односа, глобализације и светске политике.
Практична настава Примери из реалног окружења у време одржавања наставе, у складу са сваком одредницом теоријске наставе.
Литература 1. Smith, J., Owens P. (2011) The Globalization of World Politics. Oxford University Press) 2. Кегли Ч., Виткоф Ј. (2006) Светска политка. Београд: Прометеј 3. Првуловић, В. (2008). Савремени међународни односи. Београд: Мегатренд универзитет 4. Филиповић, М. (2012). Међународни економски односи. Сремска Каменица: EDUCONS 5. Нај, Џ. (2004) Како разумевати међународне сукобе. Београд: Стубови културе
Број часова активне наставе: 10 Теоријска настава: 4 Самостални истраживачки рад: 6
Методe извођења наставе: Предавања и дискусију по свакој теми теоријске наставе. Провера знања се врши кроз један колоквијум и израду семинарског рада. Завршни испит се састоји од писаног испита.
Оцена знања (максимални број поена 100) Активност у току предавања (20), колоквијуми (30), семинар (20), писмени испит (30).

Назив предмета: Комуникација у кризама и ванредним ситуацијама		
Наставник: Самед Каровић/ Сениша Домазет/ Трбојевић Милован		
Статус предмета: Изборни		
Број ЕСПБ: 15		
Услов: Нема		
Циљ предмета <p>Стицање знања о основним елементима комуникације у кризним и ванредним ситуацијама, информационим и комуникационим технологијама, начину функционисања центра за комуникацију. Докторанди треба да стекну неопходна знања о неопходности реализације са заинтересованим странама и нужности примене различитих комуникационих метода, техника и алата специфичним ситуацијама.</p>		
Исход предмета <p>Знања неопходна за припрему, организовање и функционисање кризног центра и комуникационог центра у случају ванредних и кризних ситуација. Такође, способност за истраживачки процес, прикупљање, обраду и презентовање резултата успешне и неуспешне комуникације у ванредним и кризним ситуацијама.</p>		
Садржај предмета Теоријска настава <p>1. Кризне и ванредне ситуације; 2. Правни оквир кризних и ванредних ситуација; 3. Комуникације. Теорије комуницирања; 4. Стратегије и технике комуницирања; 5. Теорија заинтересованих страна и њена еволуција. <i>Freeman</i> приступ заинтересованих страна 6. Ангажовање заинтересованих страна од теорија до праксе: ангажовање техника. 7. Мерење утицаја на заинтересоване стране. 8. Комуникација са заинтересованим странама током кризе. 9. Креирање јавних порука и конкретних информација заинтересованим странама 10. Објашњење и оправданост акција, унапређење знања и промена 11. Значај укључивања и ангажовања локалних заинтересованих страна. 12. Кризни и комуникациони центар.</p> Практична настава <p>1. Случајеви ангажовања заинтересованих страна 2. <i>Freeman readings (читања)</i> 3. Технике ангажовања. 4. Мерење индикатора заинтересованих страна 5. Дизајн матрице значајности 6. Студије случаја заинтересованих страна. 7. Комуникација са заинтересованим странама у току кризних ситуација.</p>		
Литература а) Обавезна <p>1. BS11200:2014 standard: Crisis management. Guidance and good practice – BSI Standard publication 2. Renn, O. (2001). The need for integration: risk policies require the input from experts, stakeholders and the public at large. <i>Reliability Engineering and System Safety</i>, 72 (2), 131–135. 3. Каровић Самед. (2013) Кризни менаџмент, Београд: Медија центар „Одбрана“, стр. 141-207.</p>		
Број часова активне наставе: 10	Теоријска настава: 4	Практична настава: 6
Методе извођења наставе <p>Настава се одвија кроз предавања, разговоре и дискусије. Током реализације предмета студент је обавезан да изради један семинарски рад. Провера знања врши се путем усменог испита. Услов за излазак на испит је успешно одбрањен семинарски рад.</p>		
Оцена знања (максимални број поена 100) <p>Активност на настави (10), семинарски рад (50), усмени испит (40).</p>		

Назив предмета: Истраживање и публикавање радова		
Наставник или наставници:		
Статус предмета: Обавезни		
Број ЕСПБ: 10		
Услов: Самосталан истраживачки рад на изради докторске дисертације		
Циљ предмета		
<p>Применом основних, теоријско-методолошких, научно-стручних и стручно-апликативних знања, метода и најновијих знања из релевантне научне и стручне литературе, докторант приступа решавању конкретних проблема у оквиру теме докторске дисертације чији је циљ израда (писање) и публикавање радова. Јавно, усмено, односно мултимедијално представљање докторантовог познавања и системског разумевања одбране и писмено обрађених радова; способност самосталног и аргументованог образлагања примењене методологије и резултата оригиналног научног истраживања у области безбедности уз неопходан степен академског интегритета, давање концизних, јасних и аргументованих одговора на сва питања која поставља председавајући и чланови одређене сесије.</p>		
Исход предмета		
<p>Потврђена способност докторанда да, применом одговарајуће методологије, самосталним повезивањем и применом стечених знања из предмета докторских студија и усвајањем нових области из које је кандидат пријавио докторску дисертацију, као и оспособљеношћу да се самостално служи релевантном литературом применом научне методологије, систематском анализом и извођењем релевантних закључака саопшти у резултате својих истраживања у оквиру задате теме докторске дисертације, образложи њихов значај за даља научна истраживања у одређеној области и допринос науци. Способност да се оригиналним истраживањем постигну научно-истраживачки резултати којима се проширују границе досадашњих знања у области наука безбедности. Јавна потврда познавања и системског разумевања теме научних и стручних чланака; способност да се научној јавности самостално и аргументовано образлаже примењена методологија и резултати оригиналног научног истраживања у области безбедности уз неопходан степен академског интегритета.</p>		
Садржај предмета		
Теоријска настава		
<p>Структура докторске дисертације формирана је појединачно у складу са темом и потребама рада. Докторант је проучио стручну и теоријску литературу, анализирао предмет своје дисертације у циљу изналажења решења конкретног задатка који му је поставио ментор и приступио писању и публикавању радова (научних и стручних чланака).</p> <p>Израда радова: Радови се обавезно пишу у оквирима задате и одобрене теме докторске дисертације којој су претходно дефинисани циљеви и задаци, а у складу са циљевима одређене конференције (националне или међународне) и часописима на националном и међународном нивоу. У писању радова докторант се користи адекватном литературом и поштује методолошке оквире за писање научних чланака. Позитивно оцењеним радовима докторант стиче право да приступи одбрани радова. Након презентовања резултата и одбране радова кандидат одговара на постављена питања.</p>		
Препоручена литература		
Број часова активне наставе: 5	Теоријска настава:	Самостални истраживачки рад: 5
Методе извођења наставе		
Јавна усмена одбрана, примена мултимедијалних метода у презентовању самосталних оригиналних резултата научних истраживања.		
Оцена знања (максимални број поена 100)		
Израда и достављање радова (50), публикавање радова (50).		